

افغانستان آزاد - آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Martyrs

جانبازان

فرستنده: اکبر تک دهقان
وبسایت جمهوری شورایی
۱۷ بهمن [دلو] ۱۳۸۸ - ۶ فوریه ۲۰۱۰

به یاد سازمانده انقلابی، رفیق یدالله خسروشاهی

یدالله خسروشاهی، یکی از بنیانگذاران اصلی سندیکای کارگران صنعت نفت در سال ۱۳۴۹، از سازماندهان مبارزات کارگران این رشته در دهه ۵۰، و از رهبران اعتصاب بزرگ صنایع نفت کشور در پاییز سال ۱۳۵۷، در بیمارستانی در شهر لندن درگذشت. مرگ او در ۱۵ بهمن ۱۳۸۸ - ۴ فیبروری ۲۰۱۰، بدون تردید خسارتی برای جنبش انقلابی مردم، به ویژه، در شرایط پرتحول سیاسی کنونی محسوب میگردد.

زندگی و مبارزات یدالله خسروشاهی در شرایط سلطه دیکتاتوری سلطنتی و اسلامی، آئینه تمام نمای پیدایش، تشکل و مبارزات بخش پیشرو جامعه ایران، و جانفشانی های عناصر مؤثر آن است. او و صدها روشنفکر انقلابی و کارگر کمونیست دیگر، در دوران رشد فردی و کسب تجارب شغلی، مبارزاتی و آگاهی طبقاتی، با جنبش نوین کارگری- کمونیستی تحت پرچم سیاهکل در تماس قرار گرفته، آن را پر بار و قدرتمند ساختند. او و کارگران پیشرو دوره فوق، همان سرنوشتی را از سر گذراندند، که انقلاب بهمن به خود دید. یدالله خسروشاهی و همزمان او، از کار بزرگ و مبارزات خستگی ناپذیر خود نتیجه میگرفتند، اگر جنبش دموکراتیک- انقلابی، که رژیم سلطنتی را در هم کوبید، قدرت گیری جریان اسلامی و لیبرال را متوقف کرده، به نتیجه میرسید.

سازمانده کمونیست یدالله خسروشاهی، داغ شکنجه و زندان رژیم جنایتکار پهلوی در دهه ۵۰، و حکومت اسلامی در دهه ۶۰ را بر پیکر خود داشت. با شکست انقلاب بهمن در سال ۱۳۶۰ و تهاجم رژیم اسلامی به شوراهای کارگری، او نیز دستگیر شده، تا سال ۱۳۶۵ در شکنجه گاهای حکومت اسلامی به سر برد. پس از آن، برای یدالله خسروشاهی، راهی جز خروج از کشور باقی نماند.

در خارج از کشور اما، نه یک زندگی سیاسی مولد نظیر دوران اوج تضاد کمونیسم و امپریالیسم، بلکه عمدتاً کشمکشهای فردی و محفلی ارزان و بی ارزش انتظار او را میکشیدند. سطح و کیفیت فعالیت های یدالله خسروشاهی در خارج را نمیتوان- آنگونه که عناصر چپ محفلی ادعا میکنند- با نقش او در دوران انقلاب بهمن مقایسه کرد؛ به ویژه اینکه او خود نیز دچار این توهم گردید، که گویا در مهملات ضد فدایی و ضد شوروی جریانات به اصطلاح " سیاسی کار"، حقیقتی وجود دارد. عناصر بعضاً شارلاتان و ضد تنوری و پراتیک چپ انقلابی در خارج از کشور، از او قهرمانی برای دنیای صنفی و شخصی ناچیز خود ساخته، مانع از شکوفایی توانایی های اجتماعی

او در جهت تأثیرگذاریهای سیاسی گشتند. یدالله خسروشاهی به این محافل و باطلاق عبارت پردازیهای شبه سوسیالیستی و ریاکارانه آنها تعلق نداشت. او اما دچار این تصور گردید که گویا با انجام بحثهای اینترنتی به دعوت مشتی محفل باز حرفه نی، روزنه ای به سوی سازماندهی انقلابی در جنبش کارگری گشوده میشود. در صورتیکه حتی بنا بر تجارب زندگی سیاسی خود او هم، هرگونه تغییری در مسیری رو به جلو، تنها از طریق ایجاد یک حزب رزمنده از سنت چپ انقلابی ایران و فقط در داخل کشور، امکانپذیر بود.

جریانات محفلی و بعضاً آشکارا ضدانقلابی در خارج- که از انقلاب کنونی به وحشت افتاده، علیه آن دست به تبلیغ میزنند- از او یک " فعال کارگری " ساختند که گویا یک تنه، مستقل از شرایط زمینی و در هوایی آفتابی، دست به سازماندهی اعتصاب بزرگ کارگران صنایع نفت در سال ۱۳۵۷ زد! در صورتیکه جایگاه یک فرد تأثیرگذار در تغییر و تحولات اجتماعی، هرگز نمیتواند جدا از جریان سیاسی اصلی جامعه، در این دوره: نیروی انقلاب بهمن و سازمان چریکهای فدایی خلق ایران، قابل توضیح باشد. همین نحوه بررسی فرصت طلبانه و مغرضانه تاریخ جنبش کارگری از سوی این جریانات، نشان میدهد، که آنها تا چه میزان با درک اولیه از ماتریالیسم تاریخی هم بیگانه هستند.

تجلیل از خاطره یدالله خسروشاهی که همواره نظیر سالهای دهه ۵۰ و بسیار با علاقه و شور و اشتیاق، مخاطبین خود را دعوت به حمایت از مبارزات کارگران در داخل میکرد، باید با به کار بستن همه تجارب ناشی از شکست انقلاب بهمن توأم گردد؛ به کار بستن این تجربه اساسی، که بدون سرنگونی انقلابی رژیم ترور اسلامی، هیچ سطحی از تأمین مطالبات اقتصادی توده میلیونی زحمتکشان، یعنی اکثریت قاطع جامعه، عملی نیست. از آنجا که در ایران تحت دیکتاتوری تروریستی سرمایه، مبارزات صنفی و " کارگری " صرف، قادر نیست به یک روال پایدار تبدیل گشته، معضلی از زندگی روزمره زحمتکشان را حل کند؛ حداقل تجربه ۱۰۰ سال بیان این حقیقت است. مبارزات صنفی عناصر آگاه در صورتی به سرانجامی ملموس میرسند، که چشم انداز هر لحظه و آتی خود را، ایجاد یک تشکل سیاسی نیرومند در داخل قرار داده، و همه اشکال فعالیتها را موجود را تابعی از نیازهای سرنگونی هر چه سریع تر رژیم اسلامی نمایند.